

SCÉNÁŘ DO ROZHLASU

ŽÁK:

Z Karlovarských národních novin – 14.června 1945

„Gouf, Gouf, fotografovat !”

“Tento pokřik příslušníků Rudé armády můžete, co chvíli slyšet v karlovarských ulicích. Muž, kterému je adresován, je v Karlových Varech tak znám, jako málo kdo. Znáte pravděpodobně rovněž toho muže s Leicou či Roleicordem na krku pověšeným a honícím se za obrazovou senzací a aktualitou. Plíží se jako stín ulicemi a loví a loví... To je FO-FI-FO.”

ŽÁK

Napínavý život Fo-Fi-Fa, lovce senzací, ovlivnil i jeho syna Kristiana, narozeného do nelehké doby na konci 40. let. Nový režim otcovy aktivity značně ovlivnil.

PAMĚTNÍK

„Ten politický systém, který tady byl, začal potlačovat soukromníky a po mém otci chtěli, aby vstoupil do družstva a otec byl soukromník a odmítnul to, a to byl důvod k tomu, že ho začali perzekuovat a odsoudili ho s tím, že už se nesmí vrátit do Karlových Varů. A naši rodinu vystěhovali z Karlových Varů. A my jsme se odstěhovali do Prahy.”

PAMĚTNÍK

„Když nás vystěhovali z Karlových Varů naši rodinu do Prahy, tak matka se tam uchytila u divadla.”

ŽÁK

V létě 1955 propustili tatínka z pracovního tábora, ale do Karlových Varů se už nesměl vrátit. Jak podotýká jeho syn, mělo se na něj zapomenout.

PAMĚTNÍK (z jeho vzpomínek) - čte ŽÁK

Cituji z knihy Kristiana Houfa – Propuštění z vězení citát z knihy

Jaroslav Houf byl propuštěn z pracovního tábora uhelných dolů v Rtyni v Podkrkonoší dne 20.července 1955 a do města Karlovy Vary, potažmo na Karlovarsko se již nesměl vrátit. A důvod? Mělo se na něj zapomenout.

ŽÁK

Po rozvodu rodičů se maminka odstěhovala do Rakouska a Kristián zůstal s otcem v Československu.

Kristián Houf v dětství žil se svou maminkou Norou Houfovou a tatínkem Jaroslavem Houfem v Karlových Varech. Po rozvodu rodičů se jejich společný život přerušil a maminka se později odstěhovala do Rakouska. Kvůli politickým poměrům byly cesty mezi Československem a Rakouskem omezené. I přes to pan Houf navštěvoval svou maminku. Strážníci na hranicích neskřývali svůj údiv před tím, proč se pan Houf vždy vrací do Karlových Varů.

PAMĚTNÍK

Otec měl Karlovy Vary zakázaný, ale na policejní povolení sem mohl jet.

ŽÁK

Jednoho dne Jaroslavu Houfovi povolili, aby se svým synem přijel do Karlových Varů. A nastal důležitý zlom v Kristianově životě.

PAMĚTNÍK

Jeli jsme do Karlových Varů a přijeli jsme tady a jdeme přes město a přijdeme k Puppů a tam venku stáli číšníci a mezi nimi šéf s velkou bílou čepicí jo. A jdeme okolo a ten šéf najednou říká: „Jardo, co ty tady. No a padlo slovo na mě.“ „Co ten tvůj kluk?“ a táta říkal: „No, já nevím, teď končí školu a nevím co s ním,“ a on říká: „Víš co, dej ho sem k nám do učení na kuchaře.“

ŽÁK

Kristian Houf se musel rozloučit s Prahou a odstěhovat se za učení do Karlových Varů. V Karlových Varech si velmi rychle oblíbil rozmanitou krajinu.

PAMĚTNÍK

“Tak jsem jezdil autobusem z Prahy do Karlových Varů. A strašně jsem se těšil až uvidím Andělskou horu.”

ŽÁK

Při jednom pobytu v Rakousku pozval Kristiana jeho bratr Marcel na tamější koncert hudební skupiny, která ho uchvátila natolik, že se pan Kristian rozhodl založit vlastní kapelu v Karlových Varech, která se jmenovala Beat Company.

PAMĚTNÍK

Já vždycky jezdil o prázdninách za matkou v létě a bratr mě tam vzal na nějaký koncert a já jsem z toho byl úplně vedle tak sem říkal: „brácha to udělám ve Varech.“ Přijel jsem do Varů a já jsem se učil v Puppě s jedním klukem Jirka Zíka. To byl už tehdy bezvadný baskytarista a já jsem říkal: „Hele, Jirko, já jsem něco viděl ve Vídni, něco perfektního, založíme tady skupinu to bude paráda.“

ŽÁK

Závěr – poděkování

Dovolte mi na závěr poděkovat panu Kristiánu Houfovi za jeho vstřícnost a ochotu povyprávět nám o jeho životě. V jeho věku bychom chtěli být alespoň z poloviny tak aktivní jako on.